

Restaurante în Timișoara de altădată

Amintirile lui Stefan Kecskemeti

Restaurantul Lloyd. Foto: Renée Politzer Nass

Îmi aduc aminte de câteva restaurante din copilăria mea.

Schnur, în piața Sf.Gheorghe. Eram cu mama, cand domnul Schnur m-a întrebat ce comand. Am cerut o chiftea mare. Răspunsul lui a fost prompt, mi-a dat un sfat: "Niciodată în restaurant să nu comanzi chiftele, fiindcă sunt făcute din resturi de carne". Un chelner ne-a adus o bucată frumoasă de carne care, cu avizul mamei, a fost tocată și așa am primit o chiftea uriașă, ornată cu pătrunjel verde.

La câțiva pași spre *Stock im Eisen*, Copacul de fier prins în colțul penultimei clădiri spre fosta poarta de est, în fostele grajduri ale stră-străbunicei mele era berăria restaurant **Gambrinus**, unde se serveau tot felul de grătare lângă o halbă sau un țap de bere.

În Piața Libertății era **Cazinoul ofițerilor**, un fel de popotă-restaurant rămasă din vremea armatei K.u.K. Pe latura spre strada Alba Iulia a Teatrului era o braserie mică cu mese spre stradă. Aici își făceau veacul Fabrukleri cu treburi în cetate.

În clădirea actualului Rectorat se află și azi marele **restaurant Lloyd** devenit temporar în timpul războiului Café Wien, localul militarilor SS care își aveau Standortskommandatur în fostul Club și restaurant al ziariștilor, azi Casa universitarilor. Vis a vis de Lloyd, pe "surogat" opus "corsoului" interzis elevilor, era **cafeneaua Boulevard**. Tot pe Corso, cu 3 clădiri mai spre Catedrală, era restaurantul burgherilor din centru **Palace**. Încă nu exista cofetăria Violeta și restaurantul.

În Iosefin era un mare restaurant, acolo unde bulevardul Berthelot se desparte de strada unde pleca tramvaiul 5 spre Chișoda. În Elisabetin, cred că și azi cunoscut, pe lângă zecile de mici restaurante, domnea **Sari Neni**, în timp ce în Fabruk, pe lângă vechiul han din piața Traian, născut Kossuth, era acolo, unde lângă gara Fabric începea Aleea Imbroane, **Ciocârlia/Pacsirtamező** (să-mi fie scuzat - mezőpicsárda), cu o frumoasă grădină de vară. Apoi undeva extravilan, dacă bine îmi aduc aminte, fie pe calea Aradului, fie pe calea Lipovei era **Petőfi csárda**, locul nostalgicilor imperiului apus.